

Hugo Bouter

David werd hun leider

Over de helden van David

'Toen ging David daarvandaan en hij ontkwam naar de grot van Adullam. Zijn broers en het hele huis van zijn vader hoorden dit en zij kwamen daar bij hem. Ook voegde ieder zich bij hem die in nood verkeerde, ieder die een schuldeiser had en ieder die verbitterd van gemoed was, en hij werd hun leider, zodat er ongeveer vierhonderd mannen bij hem waren'.

1 Samuel 22:1-2

David kreeg het koningschap pas in handen lang nadat hij door Samuel tot koning was gezalfd (1 Sam. 16). Hij werd eerst gevormd in de school van God door allerlei moeilijke ervaringen, om op Gods tijd de koninklijke macht daadwerkelijk te gaan uitoefenen. Hierin is hij ook een type van Christus, Die nu nog de verworpen Koning is en Zijn macht niet zichtbaar uitoefent op aarde. Zijn volk heeft Hem afgewezen en de wereld heeft Hem buitengeworpen. Hij is verhoogd aan het kruis, want de Joden wilden niet dat Hij Koning over hen zou worden.

Ondertussen is Hij door God verhoogd aan Zijn rechterhand in de hemel en geplaatst boven alle overheid, gezag, kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt (Ef. 1:20-22). Hij is de Koning der koningen en de Heer der heren. Hij bezit die waardigheid nu al, maar de macht die ermee verbonden is wordt pas gezien bij Zijn terugkeer in heerlijkheid (Openb. 19:11-16).

Toen David moest vluchten voor Saul, omdat de tijd van zijn regering nog niet was aangebroken, werd hij het middelpunt en de aanvoerder van een aantal trouwe volgelingen. Zo heeft Christus, hoewel Hij nu nog verworpen is, vele leerlingen die met Hem zijn verbonden. Zij volgen en dienen Hem, en Hij is hun geestelijk

Middelpunt. Dit wordt hier in type voorgesteld in het leven van David. Zijn broers en zijn familieleden kwamen bij hem in de grot van Adullam, maar er kwamen ook vele anderen die in moeilijke omstandigheden verkeerden: mensen die een schuldeiser hadden en mensen die verbitterd waren. In de eerste categorie zien wij personen die de Heer al kennen en die weten dat Hij hen op grond van Zijn volbrachte werk Zijn broeders noemt (vgl. Ps. 22:23; Joh. 20:17). De tweede groep werd gevormd door mensen die door de nood gedreven tot David kwamen, en hierin zien wij zondaars die de roepstem van de Heiland horen en gevolg geven aan Zijn vriendelijke uitnodiging: 'Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven' (Matt. 11:28).

Juist het evangelie volgens Mattheüs tekent Christus als de verworpen Koning, maar vervolgens ook als het Middelpunt van allen die tot Hem de toevlucht nemen. Hij heeft vele volgelingen, en aan hen openbaart Hij de Vadersnaam. Hoewel Hij recht heeft op erkenning door Israël en door de wereld, brengt Hij nu een eigen volk bijeen voor Zijn naam. Dit is de familie van Gods kinderen, die de Vader kennen door het werk van de Zoon: 'Niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon Hem wil openbaren' (Matt. 11:27; Joh. 17:6, 26).

Dit is het werk van Gods genade, dat in de huidige tijd tot stand wordt gebracht door de Heilige Geest. De Geest toont ons de heerlijkheid van de Vader en de Zoon en Hij brengt ons als kinderen van God bijeen rondom Christus, onze Heer. Zo is Christus het Centrum geworden van al de Zijnen, die in Zijn naam bijeengekomen zijn (Matt. 18:20). Zij vormen een volk dat is afgezonderd van de wereld, een hemels gezelschap, een familie van priesters die in Gods tegenwoordigheid komen en zich in aanbidding neerbuigen voor God en het Lam.

Zoals David niet alleen het middelpunt maar ook de leider van zijn volgelingen werd, zo is Christus niet alleen het Middelpunt van de Zijnen, maar ook de Overste Leidsman van allen die Hem toebehoren (vgl. Hebr. 12:2). Vanuit Zijn nabijheid en Zijn tegenwoordigheid gaan wij uit voor Zijn grote naam. Het zijn bij Hem is de voorbereiding die nodig is om als Zijn gezanten erop uit te trekken in de wereld. Van de discipelen staat dan ook geschreven dat Christus hen riep om (1) bij Hem te zijn, en (2) opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken (Mark. 3:14).

Hij is niet alleen de Heiland, die ons rust voor het hart en het geweten heeft geschonken, maar ook de Heer en Meester die ons leidt in de strijd die wij hebben te voeren namens Hem. Zo werden de discipelen die bij de Heer waren geweest, na Zijn opstanding strijdbare helden en moedige getuigen voor Zijn naam. Hun vijanden moesten toegeven dat zij 'met Jezus waren geweest' (Hand. 4:13). Het

leven in de nabijheid van de Heer had een duidelijk stempel op hen gedrukt en hen geschikt gemaakt voor de geestelijke strijd die hun wachtte.

De volgelingen van David leerden van hun leider, en zodoende veranderden zij van moedeloze mensen in strijdbare helden. Zo gaat het ook met allen die met hun zorgen en moeiten de toevlucht tot Christus nemen. Wij worden gevormd naar Zijn beeld en gaan van kracht tot kracht in het conflict met de vijand. Wij vormen Gods legermacht op aarde, die wordt aangevoerd door de verheerlijkte Heer. Hij heeft de satan overwonnen en heeft hem verslagen met diens eigen zwaard, d.i. de macht van de dood. Wij strijden in Zijn kracht en behalen de overwinning tot eer van Hem Die Zijn tienduizenden heeft verslagen. Ja, wij zijn zelfs méér dan overwinnaars door Hem die ons heeft liefgehad (Rom. 8:37).

Van de helden van David lezen we elders dat er van dag tot dag mensen bij hem kwamen om hem te helpen, zodat het een grote legermacht werd, 'als een leger van God' (1 Kron. 12:22). De aanblik van deze strijders was als de aanblik van een leeuw, en zij waren in snelheid als gazellen op de bergen. Zij erkenden het gezag van David en hielpen hem om koning te worden (1 Kron. 11:10). Zij droegen ertoe bij dat zijn gezag algemeen werd erkend onder het volk en onder de omringende volken. Als wij dit op onszelf mogen toepassen, dan behoren wij tot het getal van Christus' helden, als wij Hem nu in de tijd van Zijn verwerping het gezag geven dat Hem toekomt en strijden voor de eer van Zijn naam. Als onze Heer wil Hij ons leiden door Zijn Woord en Geest, ook al is de tijd van Zijn openbare regering op aarde nog niet aangebroken. Willen wij Hem gewillig volgen?

1 Kronieken 11 geeft een overzicht van de dertig voornaamste helden van David, die hem hielpen om koning over heel Israël te worden. Wat in dit hoofdstuk opvalt, is dat hun heldendaden vaak betrekking hebben op hun moedige gedrag tegenover de Filistijnen, die een beeld zijn van naambelijders. Deze vijanden bevinden zich weliswaar op het terrein van het volk van God, maar zij hebben het land niet in bezit genomen langs de weg die God Zijn volk had doen gaan: de weg door de Jordaan, wat spreekt van dood en opstanding. Als één van de voornaamste heldendaden wordt hier de verdediging van een akker vol gerst tegenover de Filistijnen genoemd (1 Kron. 11:12-14). De gerst spreekt van het opstandingsleven, dat de vrucht is van Christus' dood en opstanding (vgl. Joh. 6). Naambelijders hebben hieraan geen deel en hun aanspraken erop moeten door de dienstknechten van de Heer worden betwist.

Vervolgens vinden wij in dit hoofdstuk een vrij uitvoerig verslag van de heldendaad van drie van Davids helden, die door het leger van de Filistijnen bij Bethlehem heen braken om water te putten uit de bron die bij de poort van de

stad lag. Bronwater is in de Bijbel een beeld van de verfrissende en levendmakende werking van Gods Geest door middel van het Woord (vgl. Joh. 4 en 7). Door de invloed van naambelijders en ongelovige theologen kunnen wij geen water putten, of worden wij hierbij belemmerd. Reeds in de dagen van de aartsvaders hielden de Filistijnen zich bezig met het dichtstoppen van waterputten (Gen.. 26:15). Daarom is het een heldendaad in Gods oog om deze vijanden te overwinnen en het levende water weer beschikbaar te stellen. Onze grote David is hierover verheugd en Hij weet het naar waarde te schatten.

In 1 Kronieken 11 en 12 worden de helden van David, die hem als hun leider erkenden, genoemd. Het waren er ten slotte vele duizenden die hem hielpen om koning te worden. Zo is het ook met alle ware gelovigen in deze tijd, die Christus als Heer erkennen in de tijd van Zijn verwerping. Hij kent hen die de Zijnen zijn, en al hun heldendaden worden in de hemel genoteerd!
